ਮੁਨੀਸ਼ ਕੱਕੜ

ਬਨਾਮ

ਨਿਧੀ ਕੱਕੜ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2014 ਦਾ 9318)

17 ਦਸੰਬਰ, 2019

[ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਹਿੰਦੂ ਵਿਆਹ ਐਕਟ, 1955:

ਐਸ. 13(1)(ਆਈ. ਏ.)-ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ-ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਬੰਧ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਟੱਲ ਟੁੱਟਣ' ਦਾ ਆਧਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਲਈ, ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਧਾਰਾ 142।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ "ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ" ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। " ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਬੰਧ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹੁਤਾ

ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 13] [174-ਬੀ-ਡੀ]

2. ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਨੁਕਸ ਸਿਧਾਂਤ' ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਾ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਅਜੇ ਤੱਕ, ਤਲਾਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ "ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ" ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੱਤਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14,19 ਅਤੇ 21] [174-ਈ; 175-ਜੀ; 176-ਸੀ]

3. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਗੜਬੜੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 20] [175-ਜੀ; 176-ਏ]

4. ਇਸ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੀਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਜੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਤੁਰੰਤ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22 ਅਤੇ 23] [176-ਡੀ-ਈ]

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 7,500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ

ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24] [176- ਐੱਫ - ਜੀ]

ਆਰ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਸ਼ਮੀਤਾ (2019) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 409 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ|

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2019) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 409 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 19

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9318।

2010 (ਓ. ਐਂਡ. ਐੱਮ.) ਦੇ ਐੱਫ. ਏ. ਓ. ਨੰਬਰ 90-ਐੱਮ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਮਨੋਜ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸੰਤੋਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਨੀਲਮਣੀ ਪੰਤ, ਮੁਕੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.

1. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ, ਜੋ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਹਨ, ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

2. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਆਹ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹਿੰਦੂ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 23.4.2000 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ 24.5.2001 ਉੱਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ 16.8.2002 ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ 6.8.2002 ਉੱਤੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅਧੂਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

3. ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਿਰਫ ਢਾਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15.4.2003 ਉੱਤੇ ਆਮ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਫਿਰ ਕੈਨੇਡਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਆਈ. ਏ.) ਤਹਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

5. ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸ਼ੱਦਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਣ ਲਈ

ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਝਿਜਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਰ ਕਾਗਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਖੁਦ ਗਲਤ ਯਾਤਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸਤਰਧਨ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ।

6. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੈਨੇਡਾ ਪਰਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦਾਜ, ਸਰੀਰਕ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ "ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜੇ ਨੇ ਕੱਟਿਆ ਸੀ!" ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਗਾਊਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

7. ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 9.12.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 10.2.2011 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਚਰਿੱਤਰ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਗਰਭਪਾਤ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

9. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮੁੱਢਲੇ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਹੇਤਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ "ਸੋਜ਼ਸ਼ ਵਾਲੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ" ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਸਰੀਰਕ ਹਮਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਟੱਲ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਈ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਲਾਹਕਾਰ/ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 2003 ਤੋਂ ਸੋਲਾਂ (16) ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਕੌੜਾ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਬੰਧਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਈ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੀਆਂ

ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਰਥਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

12. ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

13. ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ "ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ" ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। " ਤੱਥ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗੜਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚੰਗਾ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਕੇ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

14. ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਨੁਕਸ ਸਿਧਾਂਤ' ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਯੋਗ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਤਲਾਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਅਟੱਲ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰ ਆਖਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ।

16. ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਮਰੀ ਹੋਈ ਚਿੱਠੀ ਹੈ।

17. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ "ਭੜਕਾਊ ਜਨੂੰਨ", ਪਰ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਾ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਜੇ ਇਹ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ!

18. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੌੜੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁੱਸਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ" ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਕੇ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ ਸਕਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਸ਼ਮੀਤਾ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ (ਸੰਜੇ) ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.) ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਦੇ ਨਾ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗ ਟੁੱਟਣ

ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਿਛਲੇ 22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਮਿਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ' ਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵੀ ਵਰਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਤੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇਕਲੌਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੱਤਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

20. ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਗੜਬੜੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ। ਇਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਤਲਾਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਨਗੇ।

21. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ "ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਆਂ" ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ

ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

22. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਦਹਾਕੇ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਮੀਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਜੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ, ਅਲੱਗ ਤੋਂ।

23. ਅਸੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

24. ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਕੀਲ ਹੈ; ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੜ੍ਹਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 7,500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਵਿਵਾਦ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 7,500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate